

Laia Martinez i Lopez, Laia Malo (Berga, 1984). Escriu, tradueix i fa música electrònica. Ha publicat els poemaris *L'abc de LML* (Documenta Balear, 2009), *L'estiu del tonight, tonight* (Premi Art Jove 2010, El Gall Ed.), *Cançó amb esgarrip i dos poemes* (Lleonard Muntaner, 2015), *Afollada* (Labreu, 2016) i *Venus volta* (Lleonard Muntaner, 2018). Ha traduït una tria d'obra de Max Voloixin, *Dels troncs d'oliveres velles* (Lleonard Muntaner, 2011), entre d'altres. És la meitat del duet d'electrovers JANSKY (jansky.bandcamp.com).

A. MASTURBADORA

El mirall es fa gran
[com les meves pupil·les]
i l'habitació queda fosca
i m'hi acostumo
felina.
Perfum de mi,
del meu perfum
i del fum
de la cigarreta, que s'escola
per entre els cabells
i els pèls, de maria,
que arranco un cop al mes
i els pits es mouen,
[els naturals, els de silicona no]
suaus,
com una barca deixant remar
la corrent.
No penso en ell, ni en tu,
en mi i m'excita
que m'estimi tant.
El mirall s'entela, s'estreny,
i la música s'eixorda
amb els meus crits
ofegats
[ai, els veïns!],
i tinc els dits amagats
entre les cames,
jugant.
Com els nens petits
al *Toca-toca*,
amb les textures dures,
aspres i llefiscoses.

De *L'abc de Laia Martinez i Lopez*

Laia Martinez i Lopez

que no en vol, de males herbes
-una gana que no es veu,
car fa forat a dins la panxa;

sóc el sòl infecundable,
el bulb capervall d'una ceba.
Tinc la plorera buida,
avui,
i a dins del ventre només m'hi arrela
un no-res infinit.

D'Afollada

REPTILIANES

Tan i tan molla era la carn
que de fregar-la, ens enrampàrem,
fórem dos morts peixent les aigües,
tan i tan plana era la mar.
Ni un sol dels tretze traus del rai,
tan i tan dens era el salobre,
vessà les nafres de l'esprit
i eutrofitzàrem l'infinit,
tan i tan ample era l'espai.

De *Cançó amb esgarrip i dos poemes* (fragment)
(Leonard Muntaner Ed., 2015)

Quan vaig néixer, tenia ales.
Ho sé pel mal que em fan els omòplats
cada vegada que em foto de lloros i em provo d'alçar.
Per què em van caure o qui
me les tallà sense jo adonar-me'n
és el misteri que m'acompanyarà
mentre m'arrossego desmembrada pel tros de vida
que em toca.